

af ca. 6.000-8.000 mand, idet styrkeopbygningen dog vil ske gradvis.»

Hvorfor vil den ske gradvis? Eller handler det her måske om, at det slet ikke er nogen humanitær styrke med humanitære opgaver, men er en del af opbygningen af den landsætningsstyrke, som på et eller andet tidspunkt måske kommer?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må bede hr. Kaalund prøve at besvare mit spørgsmål én gang til, for jeg synes ikke, at vi kom helt ind til kernen af problemet. Der står i bemærkningerne:

»For at løse opgaven optimalt må bidraget have en vis fleksibilitet, så det om nødvendigt kan tilpasses den stedfundne udvikling samt eventuelle tilpasninger i den øvrige NATO-styrke.«

Det kan efter min mening tolkes således, at disse styrker, efter at Folketinget har givet dette her mandat, i virkeligheden kan få en anden rolle at spille end den, de var tiltænkt, nemlig beskyttelsen af flygtninge, og den rolle handler selvfølgelig om, at det kan komme på tale at bruge landstyrker til andre formål, nemlig militære formål.

Dér er det vores bekymring, og det, der gør det vanskeligt for os, for ikke at sige, sådan som det er formuleret her, umuligt for os at gå ind og støtte det, er, at vi så kan risikere, at man på et møde i Det Udenrigspolitiske Nævn – jeg havde nær sagt i nattens mulm og mørke – pludselig udvider dette her mandat med en rækkevidde, som vi ikke kan få klart beskrevet på forhånd.

Jeg håber, at ministeren kan klargøre dette her, så vi ved nøjagtigt, hvor vidt den her bemyndigelse går, og hvor langt den kan ændres alene af Det Udenrigspolitiske Nævn, uden at man kommer tilbage her i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til hr. Søren Søndergaard kan jeg sige, at jeg ikke kan sætte navn på gangsterbander eller gangsterledere i det nordlige Albanien, men kun kan sige, at vores forudsætning er, at hvis der bliver trusler, angreb eller lignende fra gangsterlignende organisationer eller lignende, så skal dette kontingent bl.a. bruges til at forsvare hjælpeorganisationerne og dem, de varetager opgaverne for.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorfor ikke lade det være en FN-opgave, så har vi selvfølgelig også stillet det spørgsmål, for det ville være helt naturligt, at det var FN, der gik ind i en sådan organisering; men man skal her huske på, at det er den albanske regering, der retter en henvendelse til og anmodning til NATO om, at NATO påtager sig denne opgave.

Så vil jeg da gerne tilføje, at NATO jo rent faktisk befinder sig i området og har en organisation og har en plan, der med den hastighed, der nu skal til her, umiddelbart kan gå ind og løse den opgave.

Jeg synes også, at man skal hæfte sig ved, at der også i teksten står, at også Partnerskab for Fred-lande kan deltage under NATO's ledelse.

Med hensyn til spørgsmålet fra hr. Søndergaard om den gradvise opbygning, så må jeg tilføje, at det, der er tale om, selvfølgelig er hurtigst muligt at få nogle folk derned, noget militær derned til at beskytte disse hjælpeorganisationer. Her kan danskerne bidrage meget hurtigt, og det kan muligvis også andre NATO-lande. Jeg tror ikke, at man fra dag til anden rent praktisk kan stable en styrke på 6.000-8.000 mand på benene. Så det må selvfølgelig bygges op over en tid, forhåbentlig en rimelig kort tid.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg til spørgsmålet om andre opgaver, som disse NATO-styrker i givet fald skulle løse, sige: Hvis der vil være tale om andre opgaver, så skal man efter min opfattelse klart tilbage til Folketinget for at få en ny beslutning. Der kan måske være tale om, at der bliver behov for mere end de 200 mand fra dansk side. Så må vi selvfølgelig tage stilling til det, og det kan klares ved den nævnte procedure.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det glæder mig da, at man i den socialdemokratiske folketingsgruppe stiller de samme spørgsmål, som vi gør i Enhedslisten. Desværre ikke med den samme ihærdighed, som vi gør.

Det er da rigtig, at der i forvejen er NATO-tropper i Albanien eller i området, men det kan der jo også være med et FN-mandat. Det ligger jo fuldstændig i FN-pagtens muligheder, at man uddeler den konkrete aktion til tropper, der er regionalt baseret, f.eks. NATO- eller PfP-landene. Så det forhindrer jo ikke, at FN går ind.

Det er klart, at forudsætningen for, at FN kan gå ind, selvfølgelig er, at man spørger FN, og